

ಜಿಸಿಜಿ ಮಾಲಿಂಗ

■ ಬಿ.ಎಲ್. ವೇಣು

ಅವನ ಹೆಸರು ಮಾಲಿಂಗಪ್ಪನಂತೆ ಕಣಯ್ಯೋ, ಆವಯ್ಯಂದು ಯಾವ ಜಾತಿ ಇದ್ದೀತು ಅಂಬೋ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಮೊಬ್ಬಳಿ ಮಂದಿ, ಅವನು ನಮ್ಮೋನೆ ಇದ್ದಾನೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಖುಷಿ ಪಟ್ಟೋತ್ತಾರೆ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಮಂದಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಡ್ಯೂಟಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಬರೋವಾಗ ಹಣೆ ತುಂಬಾ ಈಬತ್ತಿ ಧಾಳಾಗಿ ಕಾಣ್ತದೆ. ನಮ್ಮವನಂತೂ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ನಿರಾಶೆ ಬ್ರಾಂಬರದ್ದು. ಅವನ ದೇಹಾಕಾರ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿನ ನಯನಾಜೂಕು ನೋಡುವಾಗ ಒಕ್ಕಲಿಗನೇನೋ ಎಂಬ ಹಪಹಪಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರದ್ದು. ಅವನು ಕಂಬಳಿ ಹಾಸ್ಟೊಂಡು ಉಣ್ಣೋ ಮೊದ್ಲು ಮಕ್ಕಳೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಅಳಿಸಿರೋ ಈಬತ್ತಿನ ಮತ್ತೆ ಹಚ್ಚೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಶರಣು ಮಾಡಿ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗಿಡೋವಾಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿ ಗಮನಿಸೋವಾಗ ಇಂವಾ

ಕುರುಬ ಇದ್ದಾನೆ ಅಂಬೋ ಅನುಮಾನ ಗುರುಲಿಂಗ ಒಡೆಯರದ್ದು. ಪಾಲಯ್ಯ ಬೋರಯ್ಯನಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮವನು ಅಂದ್ಕೊಬಹುದಿತ್ತೇನೋ ಎಂಬ ಪೇಚಾಟ ನಾಯಕರದ್ದು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಎದೆಗುರಿ ಊರಗೌಡ ಶಂಭಣ್ಣನ ಮುಂದೆ ಹರವಿದಾಗ ಆತನದ್ದು ಕೊಕ್ಕಂತ ನಗು. 'ಅಲ್ಲಲೆ, ಮನುಷ್ಯಾನ್ನ ಮನುಷ್ಯ ಅಂತ ತಿಳೊಂಡು ಮಾತಾಡಿಸಬೇಕ್ರಲೆ, ಜಾತಿ ತಿಳೊಂಡಲ್ಲ, ಎಂಥ ಕಾಲ ಬಂತಪ್ಪ ಸಿವ್ವೆ' ಅಂತ ಆತ ನಿಟ್ಟುಸಿರಾಗಿದ್ದು ಆತು. ಆದ್ರೂವೆ ಆತ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಸ್ಪಿದಾನ್ವೆ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಕಾಡಿದ್ದೂ ಅದೆ. ಅವನು ಯಾವನಾದ್ರೆ ನಮ್ಮೆನ್? ನಾವೆನ್ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಸೋಕಾದೀತಾ? ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡ್ರೆ ಮೂರು ದೂರ ಹಾರೋ ಮಂದಿ ಮಾತಾಡಿಸೋದೇ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ? ಅವನು

ಮಾತಾಡಿದ್ದೇಟು ಬಿಟ್ಟಿರೇಟು, ಅವನಿಂದೇನ್ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿತಾ ಅಂಬೋ ತಿರಸ್ಕಾರ ಕೆಳಹಟ್ಟಿ ಜನಗಳದ್ದೂ ಐತೆ. ಮಾಲಿಂಗಪ್ಪ ಅನ್ನೋ ಹೆಸರು ಯಾವ ಕುಲದಾನು ಬೇಕಾರೂ ಇಟ್ಟೊಂಬೋದು ಅಲ್ಲಾ? ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ, ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಅಂತ ಇಕ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಮೇಲುಜಾತಿನೋರು ಅಂಬೋದು ದಡ್ಡರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾತದೆ. ಇರೋ ಒಂತಲೆನಾ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕೆಡಿಸ್ಕೊಂತು ಮೊಬ್ಬಳಿ ಊರ ಮಂದಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣವಿರದಿದ್ದರೂ ಕಾರಣವಂತೂ ಇತ್ತು! ಕಟ್ಟುಮಾಸ್ಸುಗವ್ವೆ, ದುಡ್ಡೊಂಡು ತಿಂತಾನೆ. ನಯನಾಜೂಕು, ಭಾಷೆ ಸುದ್ದವಾಗದೆ, ಅಂದಾಜು ಮೂವತ್ತರೊಳಗಿನ ಹೈದ. ಮೂರು ಹೊತ್ತು ನಗನಗ್ರಾ ದುಡೀತಾ ಸಿಗರೇಟ್ ಎಳಿತಾ ಕಾಲ ಕಳೆವಾಗ, ಬಿಡುಬೀಸಾಗಿ